

'Ik ben een gelukkig mens met een vreselijke ziekte'

'Ik ben vast in de overgang', dacht Anita Linskens toen ze last kreeg van vergeetachtigheid. Maar het bleek de diagnose de ziekte van Alzheimer. Vijf jaar later kan Anita (59) niet meer werken of autorijden. Gelukkig kan er nog heel veel wél.

'Ik was altijd de doener en ik hield overal de boel draaiende. Na mijn diagnose werd ik opeens degene die zo nu en dan zelf hulp nodig heeft. Ik voel natuurlijk ook het verdriet van mijn man. Als ik vraag: 'Gingen we nou weg vanmiddag, en waar gaan we naartoe?', zie ik hem schrikken: 'Jeetje, ze weet het écht niet meer...'

Hulp van anderen

Toch gaat het leven ook gewoon door. Ik hou enorm van de bioscoop, het theater of concerten bezoeken met familie of vriendinnen. Ook mijn vriendinnen en mijn zus zijn een grote steun. Omdat ik geen auto meer kan rijden, haalt iedereen me op om iets leuks te doen.

Palliatieve zorg

Dat ik op naasten en vrijwilligers kan rekenen, valt

onder zogenaamde palliatieve zorg. Zorg die helpt om zo goed mogelijk te kunnen leven, ook als je niet meer beter wordt. Als ik wil kan ik ook steun krijgen van een geestelijk verzorger, om over levensvragen

te praten. Of een psycholoog, als ik me somber of angstig voel. Dat is een prettig idee.

Genieten is belangrijk

Als je op jonge leeftijd dementie krijgt, weet je dat je geen lang leven zult hebben. Daarom is genieten

Als je op jonge leeftijd dementie krijgt, weet je dat je geen lang leven zult hebben. Daarom is genieten het belangrijkste dat er is. Zolang er nog heel veel wel kan, ben ik een gelukkig mens. Een gelukkig mens met een vreselijke ziekte.

Meer over palliatieve zorg

Er zijn verschillende soorten palliatieve zorg. Van medicijnen tegen pijn tot een gesprek met een psycholoog. En van een vrijwilliger die met je op pad gaat, tot hulp van een geestelijk verzorger. Je huisarts kan je meer vertellen. Of kijk op leventothelaatst.nl

palliatieve zorg
Leven tot het laatst